

4) 51 lat — począwszy od dnia 1 lipca 1985 r.,

5) 50 lat — począwszy od dnia 1 stycznia 1986 r.

§ 2. 1. Prawo do emerytury górniczej bez względu na wiek przysługuje począwszy od dnia 1 lipca 1982 r. pracownikom, którzy spełniają łącznie następujące warunki:

1) pracę górniczą pod ziemią, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1, 2, 5—9 i 11 ustawy, wykonywali stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres wynoszący 28 lat,

2) w okresie wymienionym w pkt 1 przepracowali co najmniej 15 lat na stanowiskach, na których okres pracy zalicza się w wymiarze półtorakrotnym na podstawie art. 4 ustawy, oraz na stanowiskach dozoru ruchu w oddziałach, w których pracownicy wykonują prace zaliczane w wymiarze półtorakrotnym na podstawie art. 4 ustawy.

2. Okres pracy górniczej, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, obniża się do:

1) 27 lat — począwszy od dnia 1 lipca 1983 r.,

2) 26 lat — począwszy od dnia 1 lipca 1984 r.,

3) 25 lat — począwszy od dnia 1 lipca 1985 r.

3. Przy ustalaniu okresów pracy, o których mowa w ust. 1 i 2, nie ma zastosowania ustalona w art. 4 ustawy zasada przewidująca zaliczanie okresów pracy w wymiarze półtorakrotnym.

§ 3. 1. Zakłady górnictwa są obowiązane zawierać na swój koszt umowy ubezpieczenia następstw nieszczęśliwych wypadków przy pracy górników zatrudnionych pod ziemią.

2. Świadczenia z umów ubezpieczenia, o których mowa w ust. 1, przysługują niezależnie od świadczeń przewidzianych w przepisach o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych lub z innego ubezpieczenia.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

139

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 11 czerwca 1982 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia wykroczeń, za które funkcjonariusze niektórych organów podlegających nadzorowi Ministra Spraw Wewnętrznych upoważnieni są do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego, oraz zasad i sposobu wydawania upoważnień.

Na podstawie art. 67 § 1 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 1971 r. Nr 12, poz. 116, z 1972 r. Nr 49, poz. 312, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i Nr 45, poz. 234) oraz w związku z § 1 pkt 8, 10 i 13 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 8 grudnia 1971 r. w sprawie nadania funkcjonariuszom niektórych organów uprawnień do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego (Dz. U. z 1971 r. Nr 35, poz. 308 i z 1982 r. Nr 13, poz. 106) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5 maja 1972 r. w sprawie określenia wykroczeń, za które funkcjonariusze niektórych organów podlegających nadzorowi Ministra Spraw Wewnętrznych upoważnieni są do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego, oraz zasad i sposobu wydawania upoważnień (Dz. U. Nr 19, poz. 143) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1:

a) w ust. 1 wyrazy: „Korpusu Technicznego Pożarnictwa” zastępuje się wyrazem „pożarnictwa”,

b) w ust. 2:

— pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego funkcjonariuszom pożarnictwa pełniącym służbę w terenowych jednostkach ochrony przeciwpożarowej”,

— w pkt 2 wyrazy: „dla członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa pełniących” zastępuje się wyrazami: „funkcjonariuszom pożarnictwa pełniącym”;

2) w § 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Upoważnienia do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego wydają:

1) dyrektor Departamentu Zdrowia i Spraw Socjalnych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych — lekarzom Departamentu, którym powierzono wykonywanie zadań organów sanitarno-epi-

demiologicznych służby zdrowia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, dyrektorowi Centralnego Szpitala Klinicznego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, dyrektorom zarządów (naczelnikom wydziałów) zdrowia i spraw socjalnych komend wojewódzkich Milicji Obywatelskiej i szefom oddziałów Służby Zdrowia Wojsk Ochrony Pogranicza i Nadwiślańskich Jednostek Wojskowych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych oraz kierownikom ambulatoriów szkół Ministerstwa Spraw Wewnętrznych,

2) dyrektor Centralnego Szpitala Klinicznego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych — inspektorom sanitarnym podległych mu stacji sanitarno-epidemiologicznych,

3) dyrektorzy zarządów (naczelnicy wydziałów) zdrowia i spraw socjalnych komend wojewódzkich Milicji Obywatelskiej — inspektorom sanitarnym zarządów (wydziałów) zdrowia i spraw socjalnych komend wojewódzkich Milicji Obywatelskiej oraz lekarzom ambulatoriów terenowych im podległych,

4) szefowie oddziałów Służby Zdrowia Wojsk Ochrony Pogranicza i Nadwiślańskich Jednostek Wojskowych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych — szefom służby zdrowia (starszym lekarzom) jednostek Wojsk Ochrony Pogranicza i Nadwiślańskich Jednostek Wojskowych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.”;

3) dodaje się nowy § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. 1. Żołnierze zawodowi Wojsk Ochrony Pogranicza upoważnieni są do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia określone w:

1) art. 65 i 147 § 1 Kodeksu wykroczeń,

2) art. 31 ust. 1 dekretu z dnia 23 marca 1956 r. o ochronie granic państwowych

(Dz. U. z 1956 r. Nr 9, poz. 51, z 1959 r. Nr 27, poz. 168, z 1969 r. Nr 13, poz. 95, z 1975 r. Nr 17, poz. 94 i z 1977 r. Nr 37, poz. 162),

- 3) przepisach porządkowych obowiązujących w strefie nadgranicznej, wydanych przez terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego na podstawie art. 13 dekretu z dnia 23 marca 1956 r. o ochronie granic państwowych.

2. Upoważnienia do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego wydają:

- 1) dowódca Wojsk Ochrony Pogranicza oficerom Dowództwa Wojsk Ochrony Pogranicza,
- 2) dowódcy brygad Wojsk Ochrony Pogranicza podległym im żołnierzom zawodowym."

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: C. Kiszczyk

140

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 11 czerwca 1982 r.

w sprawie określenia wykroczeń, za które funkcjonariusze organów administracji w sprawach normalizacji, miar, probiernictwa i jakości upoważnieni są do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego, oraz zasad i sposobu wydawania upoważnień.

Na podstawie art. 67 § 2 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 1971 r. Nr 12, poz. 116, z 1972 r. Nr 49, poz. 312, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 i Nr 45, poz. 234) oraz w związku z § 1 pkt 11 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 8 grudnia 1971 r. w sprawie nadania funkcjonariuszom niektórych organów uprawnień do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego (Dz. U. z 1971 r. Nr 35, poz. 308 i z 1982 r. Nr 13, poz. 106) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Funkcjonariusze Polskiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości oraz terenowych urzędów miar i jakości upoważnieni są do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia określone:

- 1) w art. 15 ust. 1 i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o normalizacji (Dz. U. z 1961 r. Nr 53, poz. 298 i z 1972 r. Nr 11, poz. 83),
- 2) w art. 16 ust. 1 i art. 17 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o miarach i narzędziach pomiarowych (Dz. U. z 1966 r. Nr 23, poz. 148 i z 1972 r. Nr 11, poz. 83),
- 3) w art. 30 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 8 lutego 1979 r. o jakości wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych (Dz. U. Nr 2, poz. 7).

2. Funkcjonariusze urzędów probierczych upoważnieni są do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia określone w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 29 czerwca 1962 r. — Prawo probiercze (Dz. U. Nr 39, poz. 173).

3. Upoważnienia do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego wydają:

- 1) Prezes Polskiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości — funkcjonariuszom tego Komitetu,
- 2) dyrektorzy terenowych urzędów miar i jakości — funkcjonariuszom tych urzędów,
- 3) dyrektorzy urzędów probierczych — funkcjonariuszom tych urzędów.

§ 2. Upoważnienie do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego powinno zawierać: datę wydania i okres ważności, oznaczenie organu wydającego upoważnienie, podstawę prawną jego wydania, imię, nazwisko i stanowisko służbowe upoważnionego funkcjonariusza, numer legitymacji służbowej, określenie wykroczeń, za które funkcjonariusz upoważniony jest do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego, oraz obszaru, na którym upoważnienie jest ważne. Upoważnienie powinno być podpisane przez osobę wydającą oraz opatrzone pieczęcią.

§ 3. Traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27 listopada 1972 r. w sprawie określenia wykroczeń, za które funkcjonariusze organów administracji miar upoważnieni są do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego, oraz zasad i sposobu wydawania im upoważnień (Dz. U. Nr 54, poz. 357).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: C. Kiszczyk

141

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 11 czerwca 1982 r.

w sprawie poboru składki bieżącej za obowiązkowe ubezpieczenie trzody chlewnej.

Na podstawie art. 9 pkt 3 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111) zarządza się, co następuje:

§ 1. Składkę bieżącą za obowiązkowe ubezpieczenie trzody chlewnej obliczają i pobierają jednostki gospodarki społecznej dokonujące jej zakupu; pobór składki następuje w drodze potrącenia z ceny zakupu.

§ 2. Jednostki gospodarki społecznej przekazują pobraną składkę na rachunek właściwej jednostki organizacyjnej Państwowego Zakładu Ubezpieczeń do dnia 10

następnego miesiąca, po potrąceniu prowizji wypłacanej pracownikom wykonującym czynności związane z poborem składki w wysokości:

- 1) 1% za obliczenie i potrącenie składki,
- 2) 3% za czynności księgowo-inkasowe, sprawozdawcze i kontrolne.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: M. Krzak